

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 608

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 decembrie 1999

SUMAR

	<u>Pagina</u>
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului	1-16
★	
Rectificare.....	16

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 64/1995*) privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege se aplică comercianților — persoane fizice și societăți comerciale —, care nu mai pot face față datoriilor lor comerciale și care vor fi denumiți, în continuare, *debitor*.

Art. 2. — Scopul legii este instituirea unei proceduri pentru plata pasivului debitorului, în încetare de plăți, fie prin reorganizarea întreprinderii și activității acestuia sau prin lichidarea unor bunuri din averea lui până la acoperirea pasivului, fie prin faliment.

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, *averea debitorului* cuprinde totalitatea bunurilor și drepturilor patrimoniale ale acestuia — inclusiv cele dobândite în cursul procedurii sta-

bilite de prezenta lege — care pot face obiectul unei executări silite, în condițiile Codului de procedură civilă.

Art. 4. — (1) Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege vor fi suportate din averea debitorului.

(2) Plățile se vor face dintr-un cont deschis la o unitate a unei bănci, pe bază de dispoziții emise, în cursul procedurii de reorganizare, de debitor sau de judecătorul-sindic, iar în cursul falimentului, numai de judecătorul-sindic.

(3) În lipsa disponibilităților în contul debitorului se va utiliza fondul de lichidare, constituit din taxele plătite de persoanele fizice și/sau juridice registrului comerțului pentru serviciile prestate de acesta.

*) Republicată în temeiul art. XI din Legea nr. 99/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999, dându-se textelor o nouă numerotare. Legea nr. 64/1995 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 29 iunie 1995 și a mai fost modificată prin:

— Ordonanța Guvernului nr. 38/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 30 august 1996, abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 3 octombrie 1997;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 3 octombrie 1997, abrogată prin Legea nr. 99/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 27 mai 1999.

(4) Fondul prevăzut la alin. (3) va fi constituit prin majorarea cu 10% a taxelor percepute de oficiile registrului comerțului.

(5) Acoperirea cheltuielilor de lichidare a societăților la care statul deține pachetul de control se va face de către Fondul Proprietății de Stat din veniturile realizate din privatizare.

CAPITOLUL II

Organele care aplică procedura reorganizării și lichidării judiciare

Art. 5. — (1) Organele care aplică procedura sunt: instanțele judecătorești, judecătorul-sindic, administratorul, lichidatorul, adunarea creditorilor și comitetul creditorilor.

(2) Tribunalul și judecătorul-sindic au îndatorirea să asigure efectuarea cu celeritate a actelor și operațiunilor prevăzute de prezenta lege, precum și realizarea în condițiile legii a drepturilor și obligațiilor participanților la aceste acte și operațiuni.

Secțiunea 1

Instanțele judecătorești

Art. 6. — Toate procedurile prevăzute de prezenta lege, cu excepția recursului prevăzut la art. 7, sunt de competență exclusivă a tribunalului în jurisdicția căruia se află sediul debitorului, care figurează în registrul comerțului, și sunt exercitate de un judecător-sindic desemnat de către președintele tribunalului, în condițiile art. 8.

Art. 7. — (1) Curtea de apel va fi instanța de recurs, pentru hotărârile date de judecătorul-sindic, în baza art. 10.

(2) Recursul va fi judecat în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel, citarea părților urmând a fi făcută prin publicitate, în condițiile art. 95 din Codul de procedură civilă.

(3) Prin derogare de la art. 300 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, hotărârile judecătorului-sindic, cu excepția celei de respingere a contestației debitorului — făcută în temeiul art. 31 alin. (5) —, nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.

Secțiunea a 2-a

Judecătorul-sindic

Art. 8. — Judecătorul-sindic este nominalizat, în fiecare caz, de președintele tribunalului, dintre judecătorii desemnați ca judecători-sindici, în temeiul art. 12 alin. 3

din Legea nr. 92/1992*) pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 9. — În îndeplinirea îndatoririlor sale judecătorul-sindic va putea desemna, prin încheiere, persoane de specialitate, stabilindu-le și retribuția. Retribuțiile vor fi plătite în conformitate cu art. 4.

Art. 10. — Principalele atribuții ale judecătorului-sindic, în cadrul prezentei legi, sunt:

- a) darea hotărârii de deschidere a procedurii;
- b) judecarea contestației debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor pentru începerea procedurii;
- c) desemnarea, prin hotărâre, a administratorului sau a lichidatorului, stabilirea atribuțiilor acestora, controlul asupra activității lor și, dacă este cazul, înlocuirea lor;
- d) judecarea cererilor de a se ridica debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea;
- e) judecarea acțiunilor introduse de administrator sau de lichidator pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare cererii introductive;
- f) judecarea contestațiilor debitorului ori ale creditorilor împotriva măsurilor luate de administrator sau de lichidator;
- g) confirmarea planului de reorganizare sau, după caz, de lichidare, după votarea lui de către creditorii;
- h) hotărârea de a se continua activitatea debitorului, în caz de reorganizare;
- i) soluționarea obiecțiilor la rapoartele semestriale și la cel final ale administratorului sau ale lichidatorului;
- j) darea hotărârii de închidere a procedurii.

Art. 11. — Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii și vor cuprinde, prin derogare de la art. 261 alin. 4 din Codul de procedură civilă, și motivarea. În condițiile legii, ele vor putea fi atacate cu recurs.

Art. 12. — În orice stadiu al procedurii, tribunalul poate înlocui pe un judecător-sindic cu altul, prin încheiere motivată, dată în Camera de consiliu.

Secțiunea a 3-a

Adunarea creditorilor. Comitetul creditorilor

Art. 13. — (1) Creditorii cunoscuți vor fi convocați de către administrator sau de lichidator ori de câte ori va fi necesar; adunarea creditorilor va fi convocată însă și la cererea creditorilor deținând creanțe în valoare de cel puțin 50% din valoarea totală a acestora. La prima ședință ei vor fi convocați de judecătorul-sindic, în condițiile prevăzute la art. 33.

*) Legea nr. 92/1992 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997 și ulterior modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999.

(2) La ședințele adunării creditorilor vor participa debitorul și 2 delegați ai salariaților acestuia, votând pentru creanțele reprezentând salariile și alte drepturi bănești.

(3) De asemenea, la adunarea creditorilor va putea participa un reprezentant al camerei de comerț și industrie teritoriale.

(4) Prima ședință a adunării creditorilor va fi prezidată de judecătorul-sindic, iar celelalte, de către administrator sau lichidator.

Art. 14. — (1) În cadrul ședințelor adunării creditorilor aceștia vor avea dreptul să analizeze situația debitorului, măsurile luate de administrator sau de lichidator și efectele acestora și să propună, motivat, și alte măsuri.

(2) Planul de reorganizare sau de lichidare va fi supus votului adunării creditorilor, în condițiile stabilite la art. 67.

Art. 15. — (1) În cadrul primei ședințe adunarea creditorilor va alege, cu majoritate simplă, un comitet format din 3—5 creditori dintre cei cu creanțe garantate și cei chirografari, care se vor fi oferit voluntar. Dacă nu se va obține această majoritate, comitetul va fi desemnat de judecătorul-sindic.

(2) În cursul activității sale, judecătorul-sindic va putea cere asistența comitetului creditorilor sau a unui delegat al acestuia.

Art. 16. — (1) Comitetul creditorilor face parte dintre cei îndreptățiți ca, atunci când nu a fost propus de debitor sau nu a fost confirmat un plan de reorganizare, să ceară judecătorului-sindic să ridice debitorului dreptul de a-și mai conduce activitatea.

(2) Comitetul creditorilor poate fi autorizat de judecătorul-sindic să introducă acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial — făcute de debitor în fraudă creditorilor —, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de administrator sau de lichidator.

Secțiunea a 4-a

Administratorul

Art. 17. — (1) În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide angajarea unui administrator — persoană fizică sau societate comercială —, stabilindu-i și retribuția, indiferent dacă, prin hotărârea de deschidere a procedurii, judecătorul-sindic a desemnat un administrator.

(2) Creditorii nemulțumiți pot contesta această decizie în termen de 5 zile la judecătorul-sindic, care va soluționa, de urgență și deodată, toate contestațiile printr-o sentință, prin care va desemna administratorul propus de creditori sau, după caz, va menține administratorul desemnat prin hotărârea de deschidere a procedurii.

(3) Dacă în termenul stabilit la alin. (2) decizia adunării creditorilor nu este contestată, judecătorul-sindic, printr-o încheiere, va desemna administratorul propus de creditori, dispunând totodată încetarea atribuțiilor administratorului pe care l-a desemnat prin hotărârea de deschidere a procedurii.

(4) Administratorul, persoană fizică, sau delegatul permanent, persoană fizică, al societății comerciale administratoare va trebui să fie contabil autorizat, expert contabil, licențiat în studii economice sau în drept ori inginer și să aibă cel puțin 5 ani de activitate practică — economică sau juridică.

(5) Dacă creditorii nu decid angajarea unui administrator, judecătorul-sindic poate dispune, în aceeași zi, printr-o încheiere, desemnarea unui administrator, dacă nu fusese desemnat un administrator prin hotărârea de deschidere a procedurii.

Art. 18. — Principalele atribuții ale administratorului, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) examinarea activității debitorului în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la încetarea de plăți, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și supunerea aceluși raport judecătorului-sindic în termen de 30 de zile de la desemnarea sa;

b) supravegherea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului;

c) conducerea în tot sau în parte a activității debitorului;

d) stabilirea datelor ședințelor adunării creditorilor;

e) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

f) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

g) examinarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea;

h) urmărirea încasării creanțelor referitoare la bunurile din averea debitorului sau la sumele de bani transferate de către debitor înainte de deschiderea procedurii;

i) cu condiția confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejuserilor, renunțarea la garanții reale;

j) sesizarea judecătorului-sindic în legătură cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

k) orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic, cu excepția celor prevăzute de lege în competența exclusivă a acestuia.

Art. 19. — Debitorul și oricare dintre creditorii pot face contestație împotriva măsurilor luate de administrator. O astfel de contestație va trebui să fie înregistrată în termen de 10 zile de la data la care măsura a fost luată. Judecătorul-sindic va soluționa contestația în termen de 30 de zile de la înregistrarea ei, în Camera de consiliu, putând, dacă va considera necesar, să citeze contestatorul și administratorul.

Art. 20. — În orice stadiu al procedurii, pentru motive temeinice — dol sau culpă gravă — și în condițiile stabilite pentru desemnarea administratorului, judecătorul-sindic îl poate înlocui prin încheiere.

Art. 21. — În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale administratorul va putea desemna persoane de specialitate. Numirea și nivelul retribuțiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării judecătorului-sindic.

Secțiunea a 5-a

Lichidatorul

Art. 22. — În cazul admiterii unui plan de lichidare sau al începerii procedurii falimentului, judecătorul-sindic va desemna un lichidator, aplicându-se, în mod corespunzător, art. 17, 19, 20, 21 și art. 69 alin. (4). Atribuțiile administratorului încetează la momentul stabilirii atribuțiilor lichidatorului de către judecătorul-sindic.

Art. 23. — Principalele atribuții ale lichidatorului, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) examinarea activității debitorului în raport cu situația de fapt și cu întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la încetarea de plăți, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și supunerea aceluși raport judecătorului-sindic în termen de 30 de zile de la desemnarea sa;

b) conducerea în tot sau în parte a activității debitorului;

c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de debitor și a constituirii unor garanții acordate de acesta, susceptibile a prejudicia drepturile creditorilor;

d) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

e) menținerea sau denunțarea unor contracte încheiate de debitor;

f) examinarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la acestea;

g) urmărirea încasării creanțelor din averea debitorului, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani efectuate de acesta înaintea deschiderii procedurii;

h) primirea plăților pe seama debitorului și consemnarea lor în contul averii debitorului;

i) vânzarea bunurilor din averea debitorului în conformitate cu prevederile prezentei legi;

j) încheierea de tranzacții, descărcarea de datorii, descărcarea fidejursorilor, renunțarea la garanții reale sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic;

k) sesizarea judecătorului-sindic cu orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

l) orice alte atribuții stabilite prin încheiere de către judecătorul-sindic.

CAPITOLUL III

Procedura

Secțiunea 1

Cererile introductive

Art. 24. — Procedura va începe pe baza unei cereri introduse la tribunal de către debitor sau de către creditor, ori de către camera de comerț și industrie teritorială.

§ 1. *Cererea debitorului*

Art. 25. — (1) Debitorul, care nu mai poate face față datoriilor sale exigibile cu sumele de bani disponibile, poate adresa tribunalului o cerere pentru a fi supus dispozițiilor prezentei legi.

(2) Cererile societăților comerciale vor fi semnate de persoanele care, potrivit actelor constitutive sau statutelor, au calitatea de a le reprezenta.

Art. 26. — (1) Cererea debitorului va trebui să fie însoțită de următoarele acte:

a) bilanțul și copii de pe registrele contabile curente;

b) o listă a tuturor bunurilor debitorului; pentru imobile se vor trece datele din registrele de publicitate imobiliară;

c) o listă a numelor și a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora: certe sau sub condiție, lichide sau nelichide, scadente sau nescadente, necontestate sau contestate, arătându-se suma, cauza și drepturile de preferință;

d) contul de profit și pierderi pe anul anterior depunerii cererii;

e) o listă a asociaților cu răspundere nelimitată, pentru societățile în nume colectiv și cele în comandită;

f) o declarație prin care debitorul își arată intenția de a-și reorganiza activitatea sau de a-și lichida averea, conform unui plan, în vederea achitării datoriilor sale; dacă această declarație nu va fi depusă până la expirarea termenului stabilit la alin. (2), se va considera că debitorul este de acord cu începerea procedurii falimentului.

(2) Dacă debitorul nu dispune, în momentul înregistrării cererii, de vreuna dintre informațiile arătate la alin. (1), el va putea înregistra acea informație la tribunal, în termen de 10 zile; dacă nu o va face, cererea sa va fi respinsă.

Art. 27. — (1) În cazul unei cereri introduse de o societate în nume colectiv sau în comandită, acea cerere nu va fi considerată ca fiind făcută și de asociații cu răspundere nelimitată sau, în condițiile art. 29—31, și împotriva lor.

(2) O cerere introdusă de un asociat cu răspundere nelimitată sau împotriva acestuia pentru datoriile sale va fi fără efecte juridice cu privire la societatea în nume colectiv sau în comandită din care face parte.

Art. 28. — Nu vor fi primite de tribunal cererile de reorganizare ale debitorilor, care în ultimii 5 ani precedenți au mai făcut o astfel de cerere sau au fost obiectul unei astfel de cereri introduse de creditori.

§ 2. Cererile creditorilor ori ale camerelor de comerț și industrie teritoriale

Art. 29. — (1) Orice creditor, care are o creanță certă, lichidă și exigibilă, poate introduce la tribunal o cerere împotriva unui debitor care, timp de cel puțin 30 de zile, a încetat plățile.

(2) Simplul refuz al unor plăți, în baza unor excepții pe care debitorul le socotește, cu bună-credință, întemeiate, nu constituie o dovadă de încetare a plăților.

(3) Camerele de comerț și industrie teritoriale vor putea introduce cerere împotriva debitorului, care, potrivit datelor de care acestea dispun, se află într-o situație notorie de încetare a plăților.

Art. 30. — După înregistrarea unei cereri introductive, președintele tribunalului va nominaliza de îndată judecătorul-sindic, potrivit art. 8.

Secțiunea a 2-a

Deschiderea procedurii

Art. 31. — (1) Dacă cererea debitorului corespunde condițiilor stabilite la art. 25, 26 și 28, judecătorul-sindic va da o încheiere de deschidere a procedurii, pe care o va notifica în condițiile art. 32. În cazul în care creditorii se opun la această cerere în termen de 15 zile de la emiterea notificării, judecătorul-sindic îi va cita, împreună cu debitorul, la o ședință în urma căreia va soluționa, deodată, printr-o sentință, toate opozițiile.

(2) În termen de 48 de ore de la înregistrarea cererii creditorilor/camerei de comerț și industrie teritoriale judecătorul-sindic va comunica cererea, în copie, debitorului și va dispune afișarea unei copii la ușa instanței.

(3) Dacă în termen de 5 zile de la primirea copiei debitorul contestă că ar fi în încetare de plăți, în condițiile stabilite la art. 29, judecătorul-sindic va ține, în termen de 10 zile, o ședință la care vor fi citați creditorii care au introdus cererea, debitorul și camera de comerț și industrie teritorială.

(4) La cererea debitorului judecătorul-sindic îi poate obliga pe creditorii care au introdus cererea să consemneze, în termen de 5 zile, la o bancă, o cauțiune de cel mult 30% din valoarea creanțelor. Cauțiunea va fi restituită creditorilor, dacă cererea lor va fi admisă. Dacă cererea va fi respinsă, cauțiunea poate fi folosită pentru a acoperi pagubele suferite de debitor. Dacă nu este consemnată în termen cauțiunea, cererea introductivă va fi respinsă.

(5) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul este în încetare de plăți, îi va respinge contestația și va deschide procedura printr-o sentință.

(6) Dacă judecătorul-sindic stabilește că debitorul nu este în încetare de plăți, respinge cererea creditorilor și dispune ca sentința să fie afișată la ușa instanței. În cazul respingerii cererii, aceasta va fi considerată ca lipsită de orice efect chiar de la înregistrarea ei.

(7) Dacă debitorul nu contestă în termenul prevăzut la alin. (3) că ar fi în încetare de plăți, judecătorul-sindic va da o încheiere de deschidere a procedurii.

(8) Prin încheierea sau, după caz, sentința de deschidere a procedurii judecătorul-sindic va desemna, dacă este necesar, un administrator, stabilindu-i atribuțiile, potrivit art. 18, precum și retribuția.

Art. 32. — În urma deschiderii procedurii judecătorul-sindic va trimite o notificare tuturor creditorilor menționați în lista depusă de debitor în conformitate cu art. 26, debitorului și oficiului registrului comerțului unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii.

Art. 33. — (1) Notificarea va cuprinde convocarea ședinței adunării creditorilor, care va trebui să aibă loc în cel mult 30 de zile de la deschiderea procedurii, termenul limită pentru înregistrarea creanțelor asupra averii debitorului și cerințele pentru ca o creanță înregistrată să fie considerată valabilă.

(2) Notificarea va preciza locul, data și ora primei ședințe a adunării creditorilor.

Art. 34. — (1) Debitorul va trebui să depună la dosarul cauzei actele cerute prin art. 26 alin. (1), în termen de 10 zile de la deschiderea procedurii, potrivit art. 31 alin. (5) sau (7).

(2) Nerespectarea fără motive întemeiate a dispoziției prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă civilă de

200.000 lei pe zi de întârziere, amendă care va fi imputată persoanelor care îl reprezintă legal pe debitor.

(3) Cuantumul amenzii stabilite la alin. (2) se va modifica periodic, prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele inflației.

Art. 35. — De la data deschiderii procedurii se suspendă toate acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.

Art. 36. — Deschiderea procedurii suspendă orice termene de prescripție a acțiunilor prevăzute la art. 35. Termenele vor reîncepe să curgă după 30 de zile de la închiderea procedurii.

Art. 37. — Nici o dobândă ori cheltuială nu va putea fi adăugată creanțelor negarantate sau părților negarantate din creanțele garantate, de la data deschiderii procedurii, în afară de cazul în care, prin programul de plată a creanțelor cuprins în planul de reorganizare, se derogă de la prevederile de mai sus.

Art. 38. — (1) După ce s-a dispus deschiderea procedurii potrivit art. 31, este interzis administratorilor societății comerciale, sub sancțiunea nulității, să înstrăineze, fără acordul judecătorului-sindic, acțiunile sau părțile lor sociale, deținute la debitorul care face obiectul acestei proceduri.

(2) Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor sau a părților sociale, potrivit alin. (1), în registrele speciale de evidență sau în conturile înregistrate electronic.

Art. 39. — Debitorul are obligația de a pune la dispoziție judecătorului-sindic și administratorului, în cazul reorganizării, ori lichidatorului, în cazul lichidării sau falimentului, toate informațiile cerute de aceștia cu privire la activitatea și averea sa, precum și lista cuprinzând plățile și transferurile patrimoniale făcute de el în cele 90 de zile anterioare deschiderii procedurii.

Art. 40. — În afară de cazurile prevăzute de prezenta lege sau de cele autorizate de judecătorul-sindic, orice constituire de garanții personale sau reale, efectuată după deschiderea procedurii, va fi nulă.

Art. 41. — Administratorul sau lichidatorul va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termen de 30 de zile de la desemnarea sa, un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la încetarea de plăți, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă.

Secțiunea a 3-a

Situația unor acte juridice ale debitorului

Art. 42. — Acțiunile introduse de administrator/lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei secțiuni sunt scutite de taxele de timbru.

Art. 43. — Măsurile prevăzute în prezenta secțiune se aplică atât în cazurile de reorganizare sau de lichidare conform unui plan, cât și în cele de faliment.

Art. 44. — Administratorul/lichidatorul poate introduce la tribunal acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii.

Art. 45. — (1) Administratorul/lichidatorul poate introduce la tribunal acțiuni pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de debitor prin următoarele acte:

a) acte de transfer cu titlu gratuit, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii; sunt exceptate sponsorizările în scop umanitar;

b) operațiuni comerciale în care prestația debitorului depășește vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

c) acte încheiate, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile;

d) acte de transfer de proprietate către un creditor pentru stingerea unei datorii anterioare sau în folosul acestuia, efectuate în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în caz de faliment al debitorului este mai mică decât valoarea actului de transfer;

e) constituirea ori perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară, în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii.

(2) Următoarele operațiuni comerciale, încheiate, în anul anterior deschiderii procedurii, cu persoane aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate și prestațiile recuperate, dacă sunt în paguba intereselor creditorilor:

a) cu un asociat comandat sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății comerciale, atunci când debitorul este respectiva societate în comandită, respectiv o societate în nume colectiv;

b) cu un acționar deținând cel puțin 20% din acțiunile debitorului, atunci când debitorul este respectiva societate pe acțiuni;

c) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere ale debitorului societate pe acțiuni;

d) cu orice altă persoană fizică ori juridică, deținând o poziție dominantă asupra debitorului sau activității sale;

e) cu un coindivizar asupra unui bun comun.

Art. 46. — (1) Acțiunea pentru anularea unui transfer cu caracter patrimonial, potrivit art. 44 sau 45, poate fi introdusă de administrator/lichidator în termen de un an de la deschiderea procedurii.

(2) Judecătorul-sindic poate autoriza comitetul creditorilor să introducă o astfel de acțiune, dacă administratorul/lichidatorul nu o face.

Art. 47. — Prin excepție de la dispozițiile art. 45, nu se va putea cere anularea unui transfer cu caracter patrimonial, făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale.

Art. 48. — (1) Terțul dobânditor în cadrul unui transfer patrimonial, anulat conform art. 46, va trebui să restituie averii debitorului bunul transferat sau, dacă bunul nu mai există, valoarea acestuia de la data transferului efectuat de către debitor.

(2) Terțul dobânditor, care a restituit averii debitorului valoarea bunului ce-i fusese transferat de către debitor, va avea împotriva averii o creanță de aceeași valoare, cu condiția ca terțul să fi acceptat transferul cu bună-credință și fără intenția de a împiedica, întârzia ori înșela pe creditorii debitorului.

Art. 49. — Administratorul, lichidatorul sau comitetul creditorilor va putea intenta acțiune pentru a recupera de la subdobânditor bunul ori valoarea bunului transferat de către debitor numai dacă subdobânditorul nu a plătit valoarea corespunzătoare a bunului și știa că transferul inițial este susceptibil de a fi anulat.

Art. 50. — (1) Judecătorul-sindic poate dispune ca notificarea înregistrării unei cereri pentru anularea unui transfer cu caracter patrimonial să fie menționată în registrele de publicitate imobiliară.

(2) O persoană obținând un titlu sau dobândind vreo garanție sau un alt drept real asupra imobilului respectiv, după menționarea unei astfel de notificări, va avea titlul sau dreptul său condiționat de dreptul de a fi recuperat bunul.

Art. 51. — (1) În vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului, administratorul/lichidatorul poate să mențină sau să denunțe orice contract, închirierile neexpirate sau alte contracte pe termen lung, atâta timp cât aceste contracte nu vor fi fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate. Administratorul/lichidatorul trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile, unei notificări a contractantului, prin care i se cere să opteze pentru menținerea ori denunțarea contractului; în lipsa unui astfel de răspuns, administratorul/lichidatorul nu va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunțat.

(2) În cazul denunțării unui contract, o acțiune pentru despăgubiri poate fi introdusă de către contractant împotriva debitorului.

(3) Cu acordul creditorilor, administratorul/lichidatorul va putea menține contractele de credit și va putea modifica clauzele lor, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații ale debitorului. Modificările vor fi supuse aprobării judecătorului-sindic, care va avea în vedere dacă ele sunt atât în folosul averii debitorului, cât și în cel al creditorilor.

(4) Dacă vânzătorul unui bun imobil a reținut titlul de proprietate până la plata integrală a prețului vânzării, vânzarea va fi considerată executată de către vânzător și nu va fi supusă prevederilor alin. (1).

(5) Un contract de muncă sau de închiriere, în calitate de locatar, va putea fi denunțat numai cu respectarea termenelor legale de preaviz.

(6) Într-un contract prevăzând plăți periodice din partea debitorului, menținerea contractului nu îl va obliga pe administrator/lichidator să facă plăți restante pentru perioadele anterioare deschiderii procedurii. Pentru astfel de plăți pot fi formulate cereri împotriva debitorului.

Art. 52. — Dacă un bun mobil, vândut debitorului și neplătit de acesta, era în tranzit la data deschiderii procedurii și bunul nu este încă la dispoziția debitorului și nici alte părți nu au dobândit drepturi asupra lui, atunci vânzătorul își poate lua înapoi bunul. În acest caz toate cheltuielile vor fi suportate de către vânzător și el va trebui să restituie debitorului orice avans din preț. Dacă vânzătorul admite ca bunul să fie livrat, el va putea recupera prețul prin înscrierea creanței sale în tabelul de creanțe. Dacă administratorul/lichidatorul cere ca bunul să fie livrat, el va trebui să ia măsuri să se plătească din averea debitorului întregul preț datorat în baza contractului.

Art. 53. — Dacă debitorul este parte într-un contract prevăzând transferul anumitor mărfuri ori titluri de valoare, cotate la o bursă de mărfuri sau pe o altă piață, la o anumită dată sau într-o perioadă determinată de timp, și scadența cade sau perioada se termină după ce cererea a fost înregistrată sau după ce a expirat termenul pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor ori a fost respinsă contestația debitorului împotriva acestei cereri, diferența dintre prețul de cumpărare și prețul cotelat, la datele menționate mai sus, la bursa de mărfuri sau pe piețele locului de livrare ori, dacă nu poate fi stabilit locul, la cea mai apropiată bursă de mărfuri sau pe cea mai apropiată piață, va trebui să fie plătită averii debitorului, dacă aceasta este creditoare, și va fi înscrisă în tabelul de creanțe, dacă este o obligație a averii debitorului.

Art. 54. — Dacă un comisionar, care deține titluri pentru bunuri ce urmează a fi primite ori pentru marfă, devine subiectul unei cereri introductive, comitentul va fi îndreptățit să-și ia înapoi titlurile ori marfa sau să ceară ca valoarea lor să fie plătită de către comisionar.

Art. 55. — (1) Dacă un debitor deține marfă în calitate de consignatar sau orice alt bun care aparține altuia, la data înregistrării cererii introductive, a expirării termenului pentru contestarea cererii creditorilor de către debitor sau a respingerii contestației debitorului împotriva acestei cereri, proprietarul va avea dreptul să-și recupereze bunul, dacă este îngăduit așa ceva prin contract, în afară de cazul în care debitorul are un drept de garanție valabil asupra bunului.

(2) Dacă la una dintre datele menționate la alin. (1) marfa nu este în posesiunea debitorului și el nu o poate recupera de la deținătorul actual, proprietarul va fi îndreptățit să aibă creanța înregistrată în tabelul de creanțe, cu valoarea pe care marfa o avea la acea dată. Dacă debitorul este în posesiunea mărfii la acea dată, dar a pierdut ulterior posesiunea, proprietarul poate cere ca întreaga valoare a mărfii să fie înscrisă în tabelul de creanțe.

Art. 56. — Faptul că un proprietar al unui imobil închiriat este debitor în prezenta procedură nu va desființa contractul de închiriere, în afară de cazul în care va fi fost stipulat astfel. Cu toate acestea, administratorul/lichidatorul poate să refuze să asigure prestarea oricărui servicii datorate de proprietar chiriașului pe timpul închirierii. În acest caz chiriașul poate evacua clădirea și poate introduce o acțiune sau poate deține în continuare imobilul, scăzând din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de proprietar. Dacă chiriașul alege să continue a deține imobilul, el nu va fi îndreptățit la vreo acțiune în despăgubiri împotriva debitorului, ci va avea numai dreptul de a scădea din chiria pe care o plătește costul serviciilor datorate de proprietar.

Art. 57. — Administratorul/lichidatorul poate să denunțe un contract prin care debitorul s-a obligat să efectueze anumite servicii specializate sau cu caracter strict personal, în afară de cazul în care creditorul acceptă efectuarea prestației de către o persoană desemnată de administrator/lichidator.

Art. 58. — Dacă un asociat dintr-o societate în nume colectiv, o societate în comandită ori cu răspundere limitată sau acționarul unei societăți pe acțiuni este debitor într-o procedură prevăzută de prezenta lege și dacă implicarea

debitorului într-o astfel de procedură nu atrage dizolvarea acelei societăți, judecătorul-sindic poate cere lichidarea drepturilor debitorului în acea societate — potrivit ultimului raport financiar aprobat — sau poate propune ca debitorul să fie păstrat ca asociat, dacă ceilalți asociați sunt de acord.

Secțiunea a 4-a

Planul

Art. 59. — (1) Debitorul — ca urmare a declarației date în conformitate cu art. 26 alin. (1) lit. f) —, creditorii titulari a cel puțin unei treimi din valoarea creanțelor garantate sau creditorii chirografari, titulari a cel puțin unei treimi din valoarea creanțelor negarantate, vor putea propune un plan. De asemenea, vor putea propune un plan asociații din societățile în nume colectiv, asociații comanditați din societățile în comandită și acționarii titulari a cel puțin unei treimi din capitalul social al unei societăți pe acțiuni.

(2) Planul va prevedea fie reorganizarea și continuarea activității debitorului, fie lichidarea unor bunuri din averea acestuia.

(3) Declarația debitorului persoană fizică, făcută în condițiile art. 26 alin. (1) lit. f), cu privire la intenția de a-și reorganiza activitatea, nu va fi acceptată și nici un plan propus de acesta nu va fi admis în condițiile art. 66, dacă el a mai fost în ultimii 5 ani debitor într-o procedură în conformitate cu prezenta lege sau a fost condamnat definitiv pentru: bancrută frauduloasă, gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, infracțiuni împotriva proprietății publice sau private ori infracțiuni incriminate prin Legea concurenței nr. 21/1996*).

(4) Planul va trebui să fie propus în termen de 30 de zile de la data deschiderii procedurii. Termenul poate fi prelungit de judecătorul-sindic cu cel mult 60 de zile.

(5) Nerespectarea termenelor prevăzute la alin. (4) conduce la decăderea părților din dreptul de a depune un plan de reorganizare sau de lichidare și, ca urmare, la trecerea, din dispoziția tribunalului, la procedura falimentului.

Art. 60. — (1) În cazul în care se propune continuarea activității, proiectul planului de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, cu mijloacele financiare disponibile și cu cererea pieței față de oferta debitorului.

(2) Proiectul planului de reorganizare va indica modalitățile de lichidare a pasivului.

*) Legea nr. 21/1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 30 aprilie 1996.

Art. 61. — Dacă proiectul planului de reorganizare, în vederea redresării prin continuarea activității, prevede restrângeri de personal din rațiuni economice, se vor indica măsurile deja luate și se vor expune acțiunile și perspectivele de natură să ducă la reorientarea profesională a personalului.

Art. 62. — Planul de reorganizare prin continuarea activității poate să prevadă și majorarea capitalului social. În acest caz judecătorul-sindic va convoca adunarea generală extraordinară a acționarilor/asociaților, pentru a decide asupra acestei măsuri.

Art. 63. — (1) În cazul în care redresarea debitorului depinde de înlocuirea unuia sau mai multor conducători ai acestuia, judecătorul-sindic poate dispune aceasta la cererea administratorului, a comitetului creditorilor sau din oficiu.

(2) În același scop și în aceleași condiții judecătorul-sindic poate suspenda dreptul de vot pentru conducătorii debitorului, indiferent dacă sunt sau nu sunt retribuiți. În aceste cazuri judecătorul-sindic va dispune numirea unui mandatar care să exercite dreptul de vot.

Art. 64. — (1) Orice furnizor de servicii — electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea — nu are dreptul, în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau către averea debitorului, din cauza deschiderii procedurii sau pentru că acesta nu a achitat astfel de servicii prestate anterior deschiderii procedurii.

(2) Prin derogare de la alin. (1) judecătorul-sindic poate, la cererea furnizorului, să dispună ca debitorul să depună la o bancă o cauțiune, ca o condiție pentru îndatorirea furnizorului de a-i presta serviciile sale, în timpul desfășurării procedurii prevăzute în prezenta lege. O astfel de cauțiune nu va putea depăși 30% din costul serviciilor prestate debitorului și neachitate.

Art. 65. — Proiectul planului de lichidare trebuie să prevadă amănunțit:

a) cum, când și în ce măsură creditorilor cu garanții, diferitelor categorii de creditori privilegiați, asociaților și acționarilor li se vor plăti sau compensa în alt mod creanțele prin convertirea creanțelor lor în părți ale capitalului social al debitorului ori prin novațiune, ce garanții vor putea fi oferite fiecărei categorii, în care categorii creanțele vor fi plătite în întregime sau nu vor fi în alt mod defavorizate prin plan;

b) dacă și în ce măsură debitorul și asociații din societățile în nume colectiv și asociații comanditați din cele în comandită vor fi descărcați de datoriile existente;

c) ce despăgubiri urmează a fi oferite tuturor categoriilor de creditori, în comparație cu ceea ce ar primi prin distribuire, dacă s-ar putea face, în caz de faliment;

d) cum și către cine va putea fi vândută — parțial sau total, separat sau în bloc — averea debitorului și ce efecte vor putea fi obținute prin aceasta, mai ales în ceea ce privește continuarea utilizării unor părți din întreprinderea debitorului, folosirea salariaților, satisfacerea creditorilor și proiectele financiare pe care se întemeiază posibilitatea de realizare a planului;

e) posibilitatea ca, prin derogare de la art. 22, operațiunile de lichidare să fie efectuate de debitor.

Art. 66. — (1) După depunerea planului de către cei îndreptățiți potrivit art. 59 alin. (1), judecătorul-sindic va dispune convocarea adunării creditorilor în termen de 30 de zile.

(2) Judecătorul-sindic va dispune, în termen de 48 de ore de la înregistrare, publicarea planului în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va da votul cu privire la plan și a faptului că este admisibilă votarea prin scrisoare, cu legalizarea semnăturii creditorului de către notarul public, comunicată prin orice mijloace și înregistrată la tribunal cu cel puțin 5 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului cu privire la plan. În cazul unui plan care ar depăși 100 de pagini, judecătorul-sindic va putea aproba publicarea unui extras, cu condiția asigurării de către debitor a posibilității consultării planului la sediul său.

(3) Din momentul publicării toate părțile interesate vor fi socotite că au cunoștință de plan.

Art. 67. — (1) În termen de 30 de zile de la publicarea planului potrivit art. 66 alin. (2) judecătorul-sindic va ține o ședință cu creditorii cu garanții, cu creditorii cu creanțe privilegiate și cu cei chirografari; debitorul și administratorul vor fi citați în scris. Acționarii și asociații participă la ședință, dacă sunt și creditori ai debitorului.

(2) Dacă sunt mai multe planuri, toate vor fi supuse votării în aceeași ședință.

(3) Numai creditorii ale căror creanțe nu sunt contestate vor fi îndreptățiți să voteze cu privire la plan.

(4) Următoarele categorii de creditori vor vota separat:

a) creditorii având garanții reale;

b) creditorii menționați la art. 108 pct. 3 și 6;

c) creditorii chirografari.

(5) La începutul votării judecătorul-sindic va informa creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris.

(6) Un plan va fi socotit acceptat de către o categorie de creditori, dacă în fiecare categorie deținătorii unei majorități prin valoarea creanțelor votează acceptarea planului.

Art. 68. — (1) Un plan va fi confirmat de judecătorul-sindic, dacă cel puțin două dintre categoriile de creditori menționate la art. 67 alin. (4) acceptă planul.

(2) Dacă, potrivit alin. (1), pot fi confirmate mai multe planuri, judecătorul-sindic va confirma planul debitorului. Dacă planul debitorului nu întrunește condiția prevăzută la alin. (1), judecătorul-sindic va confirma planul votat de creditorii titulari ai celei mai mari părți din valoarea totală a creanțelor.

(3) O dată cu confirmarea judecătorul-sindic poate impune debitorului unele condiții sau limitări, concordante cu planul confirmat, pentru desfășurarea activității.

Art. 69. — (1) Când hotărârea care confirmă un plan intră în vigoare, activitatea debitorului este reorganizată în mod corespunzător; creanțele și drepturile creditorilor și ale celorlalte părți interesate sunt modificate astfel cum este prevăzut în plan. În cazul unei executări silite, planul confirmat va fi socotit ca o hotărâre definitivă împotriva debitorului.

(2) Dacă nici un plan nu este confirmat, tribunalul va dispune ca judecătorul-sindic să înceapă de îndată procedura falimentului, în condițiile art. 77 și următoarele.

(3) Retribuțiile persoanelor angajate în temeiul art. 9, al art. 17 alin. (1), al art. 21 și al art. 22 și alte cheltuieli administrative vor fi achitate la momentul prevăzut, după caz, de lege, cu excepția cazurilor în care părțile interesate ar accepta, în scris, alte termene de plată. Planul trebuie să precizeze cum va fi asigurată această plată.

(4) Plata va putea fi făcută trimestrial, pe bază de acte legale.

Secțiunea a 5-a

Reorganizarea

Art. 70. — Debitorul va fi obligat să îndeplinească fără întârziere, schimbările de structură prevăzute în plan. Judecătorul-sindic va putea dispune ca administratorul să supravegheze activitatea debitorului până la îndeplinirea unor astfel de măsuri, dar nu mai mult de un an de la confirmarea planului.

Art. 71. — (1) Dacă debitorul își declară, potrivit art. 26 alin. (1) lit. f), intenția de a-și reorganiza activitatea și apoi planul de reorganizare este confirmat, conform art. 68, de judecătorul-sindic, el va putea să își conducă activitatea și să își administreze averea, sub supravegherea administratorului, până când judecătorul-sindic va dispune, motivat, ca reorganizarea să înceteze și să se facă lichidarea averii debitorului, în condițiile art. 77 și următoarele.

(2) În cazul reorganizării unei societăți comerciale, aceasta va fi condusă de persoanele legal împuternicite să

o reprezinte, sub supravegherea administratorului. Acționarii și asociații cu răspundere limitată nu au dreptul de a interveni în conducerea activității ori în administrarea averii debitorului.

Art. 72. — (1) În termen de 30 de zile de la deschiderea procedurii toți creditorii ale căror creanțe sunt anterioare datei deschiderii procedurii, cu excepția salariaților, vor depune declarația de creanțe în adunarea creditorilor.

(2) Declararea creanțelor trebuie făcută chiar dacă acestea nu sunt stabilite printr-un titlu.

Art. 73. — (1) Dacă debitorul nu se conformează planului, administratorul sau oricare dintre creditori poate cere, în scris, judecătorului-sindic să aprobe începerea procedurii falimentului, în condițiile art. 77 și următoarele.

(2) Dacă judecătorul-sindic aprobă o astfel de cerere, modificările aduse creanțelor ori drepturilor părților interesate, prin planul de reorganizare, rămân definitive.

Art. 74 — Cu toate acestea, dacă se constată o redresare a activității și o creștere a cuantumului sumelor care urmează a fi distribuite creditorilor, judecătorul-sindic poate dispune, prin încheiere, prelungirea perioadei de reorganizare pentru o durată de cel mult un an, desemnând însă un administrator în condițiile prezentei legi, dacă o astfel de desemnare nu fusese deja făcută.

Art. 75. — (1) Administratorul căruia i s-a încredințat conducerea continuării activității debitorului va trebui să prezinte, lunar, rapoarte judecătorului-sindic asupra situației financiare a averii debitorului.

(2) De asemenea, administratorul va prezenta și situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității, în vederea recuperării acestora, potrivit art. 69 alin. (3). Asupra acestei cereri judecătorul-sindic se va pronunța prin încheiere.

(3) Creditorii vor fi convocați la sfârșitul fiecărui trimestru pentru a asculta raportul și darea de seamă contabilă.

Art. 76. — În cazul în care judecătorul-sindic a dispus, în condițiile art. 74, continuarea activității debitorului, creditorii pot totuși să se opună ulterior — nu mai des decât la fiecare 60 de zile — la continuarea activității, dacă desfășurarea unei astfel de activități aduce pierderi averii debitorului. Înregistrarea unei astfel de opoziții nu suspendă continuarea activității, până când judecătorul-sindic hotărăște asupra ei, printr-o sentință.

Secțiunea a 6-a

Falimentul

Art. 77. — În cazurile prevăzute la art. 59 alin. (5), art. 69 alin. (2), art. 71 alin. (1), art. 73 alin. (1) și la art. 79 alin. (3) se vor aplica dispozițiile prezentei secțiuni.

§ 1. *Primele măsuri*

Art. 78. — Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de ele, dacă nu și-a declarat, în condițiile art. 26 alin. (1) lit. f), intenția de reorganizare.

Art. 79. — (1) În lipsa unui plan de reorganizare, confirmat de judecătorul-sindic în condițiile art. 68, debitorul, un creditor, comitetul creditorilor sau camera de comerț și industrie teritorială poate adresa judecătorului-sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de a-și conduce activitatea.

(2) Judecătorul-sindic va examina, în termen de 10 zile, o astfel de cerere, într-o ședință la care vor fi citați debitorul, creditorii, administratorul, comitetul creditorilor și camera de comerț și industrie teritorială. Cererea va putea fi admisă numai motivat, printre motive figurând pierderile continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.

(3) Dacă cererea este admisă, judecătorul-sindic va dispune și aplicarea de îndată a dispozițiilor prezentei secțiuni.

Art. 80. — (1) Îndată ce este posibil, după deschiderea procedurii, dacă debitorul își declară intenția de a lichida, judecătorul-sindic va dispune sigilarea bunurilor care fac parte din averea debitorului. Când debitorul are bunuri și în alte județe, judecătorul-sindic va putea trimite notificări tribunalelor din acele județe, în vederea sigilării de urgență a bunurilor.

(2) Tribunalele din alte județe pot sigila bunurile unui debitor și din oficiu, după ce vor fi aflat că acesta a înregistrat o cerere prin care și-a declarat intenția de a lichida. Documentele întocmite de alte tribunale, certificând că sigiliile au fost aplicate, vor fi trimise judecătorului-sindic.

Art. 81. — (1) Vor fi puse sub sigilii: magazinele, magazinele, depozitele, birourile, corespondența comercială, contractele, mărfurile și orice alte bunuri mobile aparținând averii debitorului.

(2) Nu vor fi puse sub sigilii:

a) obiectele care vor trebui vândute de urgență, spre a se evita deteriorarea lor materială sau pierderea din valoare;

b) registrele de contabilitate;

c) cambiile și alte titluri de valoare scadente sau care urmează a fi scadente în scurt timp și care vor fi luate de judecătorul-sindic, spre a obține numerar sau pentru a efectua activitățile de conservare cerute;

d) numerarul pe care lichidatorul îl va depune la bancă în contul averii debitorului.

Art. 82. — Dacă averea debitorului poate fi inventariată complet într-o singură zi, lichidatorul va putea proceda imediat la inventariere, fără a aplica sigiliile. În toate celelalte cazuri el va proceda la inventariere în cel mai scurt timp posibil. Debitorul va trebui să fie de față și să asiste la inventar, dacă judecătorul-sindic dispune astfel. Dacă debitorul nu se va prezenta, el nu va putea contesta datele din inventar.

Art. 83. — (1) Inventarul va trebui să descrie toate bunurile debitorului chiar și pe cele nepuse sub sigiliu, și să indice valoarea lor aproximativă la data inventarului. La cererea comitetului creditorilor sau a lichidatorului, judecătorul-sindic poate numi un expert, pe cheltuiiala averii debitorului, pentru evaluarea bunurilor.

(2) Actul de inventar va fi semnat de lichidator, de debitor și de expert, dacă este cazul.

Art. 84. — (1) În timpul acțiunii de sigilare lichidatorul va lua măsurile necesare pentru conservarea bunurilor.

(2) Lichidatorul poate să vândă oricând bunurile perisabile sau cele supuse deprecierii iminente. Bunurile care implică cheltuieli de conservare vor putea fi vândute cu aprobarea comitetului creditorilor sau, în cazurile în care acesta nu există, cu aprobarea adunării creditorilor.

(3) Judecătorul-sindic va putea dispune vânzarea de bunuri importante din averea debitorului — terenuri, fabrici, instalații — numai cu acordul prealabil al adunării creditorilor, dat cu o majoritate de două treimi din valoarea creanțelor verificate.

(4) Sumele realizate din aceste vânzări vor fi depuse la bancă, în contul averii debitorului.

Art. 85. — (1) Judecătorul-sindic va trebui să notifice deschiderea procedurii falimentului, cât mai curând posibil, oficiilor poștale, stațiilor de cale ferată, antrepozitelor, depozitelor portuare și altor locuri de înmagazinare din circumscripția în care debitorul are sediul social ori filiale sau sucursale și să le ceară să îi fie predată corespondența debitorului și orice alte comunicări trimise acestuia. Judecătorul-sindic va da dispoziții tuturor băncilor la care debitorul are disponibil în conturi să nu dispună de acestea fără un ordin al său sau al lichidatorului.

(2) Dacă debitorul are bunuri supuse transcripției, inscripției sau înregistrării în registrele de publicitate imobiliară, judecătorul-sindic va trimite instanțelor sau autorităților care țin aceste registre o copie de pe hotărârea de deschidere a procedurii — precizând averea debitorului — spre a se face mențiune.

§ 2. Stabilirea masei pasive

Art. 86. — Dacă debitorul nu a prezentat informațiile cerute la art. 26 alin. (1) lit. b)—d) sau le-a prezentat în mod necorespunzător, lichidatorul poate, pe cheltuiala averii acestuia, să angajeze un expert contabil, care, folosind bilanțul, registrele contabile și documentele contabile și extracontabile ale debitorului, să le întocmească sau, după caz, să le corecteze.

Art. 87. — (1) Lichidatorul va trimite fiecărui creditor o notificare în care va preciza termenul limită pentru înregistrarea creanțelor împotriva debitorului și cerințele legale pentru ca ele să poată fi luate în considerare.

(2) Dacă creditorii cu sediul sau cu domiciliul în străinătate au reprezentanți în țară, notificarea va fi trimisă acestora din urmă.

(3) Totodată lichidatorul va cere notarului public sau instanței din raza teritorială a circumscripției în care este situată averea imobiliară a debitorului o listă cuprinzând sarcinile care o grevează.

Art. 88. — (1) Toate creanțele vor fi supuse verificării.

(2) Creanțele vor fi prezentate cu o cerere, în termen de 30 de zile de la data trimiterii de către lichidator creditorilor a notificării prevăzute la art. 87 alin. (1). Creanțele vor fi înregistrate într-un registru care se va ține la grefa tribunalului.

(3) Înregistrarea unei cereri suspendă orice fel de prescripție, care va începe să curgă din nou, dacă cererea a fost respinsă.

(4) Toate creanțele înregistrate la grefa tribunalului vor fi socotite valabile și corecte, atâta timp cât debitorul, lichidatorul sau un creditor nu le contestă, caz în care judecătorul-sindic le va stabili, prin sentință, valabilitatea, valoarea, prioritatea și garanțiile.

Art. 89. — Fiecare cerere va cuprinde: prenumele și numele creditorului sau numele firmei, domiciliul sau sediul, suma datorată, temeiul creanței și o declarație cu privire la drepturile de prioritate sau la garanții. Vor fi anexate cererii copii de pe documentele pe care se întemeiază creanța, precum și copii de pe actele de ipotecă sau de pe alte garanții.

Art. 90. — (1) După expirarea termenului pentru înregistrarea creanțelor lichidatorul va examina cât mai curând posibil toate creanțele și actele înregistrate și poate efectua o cercetare corespunzătoare pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe.

(2) Nu vor fi supuse verificării creanțele izvorâte din impozite, taxe, amenzi penale sau contravenționale, datorate bugetului de stat sau celui local și care sunt supuse legilor specifice.

Art. 91. — Creanțele nescadente și cele sub condiție la data înregistrării cererii vor fi îndreptățite să participe la distribuire de sume, în măsura îngăduită de prezenta lege.

Art. 92. — Creanțele negarantate și părțile negarantate ale creanțelor garantate, care nu sunt scadente la data înregistrării cererii, vor fi înscrise în tabelul de creanțe cu întreaga lor valoare, însă orice distribuire de sumă pentru astfel de creanțe se va face prin reducerea lor la valoarea rezultată prin aplicarea procentului general de reducere.

Art. 93. — Creanțele constând în obligații, care nu au fost calculate în valoare monetară sau a căror valoare este supusă modificării, vor fi calculate de către lichidator și înscrise în tabelul de creanțe cu valoarea nominală pe care ele o aveau la data înregistrării cererii. Judecătorul-sindic va decide, prin sentință, asupra oricărei contestații împotriva calculului făcut de lichidator pentru astfel de creanțe.

Art. 94. — O creanță a unui creditor cu mai mulți debitori solidari va fi înscrisă în toate tabelele de creanțe ale debitorilor cu valoarea nominală, până ce va fi fost complet acoperită. Nici o reducere a sumei creanței prevăzute în tabelul de creanțe nu va fi făcută în vreunul dintre tabelele de creanțe ale debitorilor, până ce creditorul nu va fi fost plătit pe deplin, în numerar sau în bunuri. Dacă totalul sumelor distribuite creditorului, în toate acțiunile cu debitorii, va depăși totalul sumei care îi este datorată, va trebui să restituie sumele primite în plus, care vor fi reînscrise ca fonduri în averea debitorilor, proporțional cu sumele pe care fiecare dintre debitori le-a plătit peste ceea ce era datorat.

Art. 95. — Un creditor care, înainte de înregistrarea unei cereri, a primit o plată parțială pentru creanța sa de la un codebitor sau de la un fidejutor al debitorului poate avea creanța înscrisă în tabelul de creanțe numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă. Un codebitor sau un fidejutor, care este îndreptățit la restituire ori la despăgubire din partea debitorului pentru suma plătită, va fi trecut în tabelul de creanțe cu suma pe care a plătit-o creditorului.

Art. 96. — Ca rezultat al verificărilor făcute lichidatorul va întocmi și va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate obligațiile debitorului, precizând că sunt: chirografare, garantate, cu priorități, sub condiție.

Art. 97. — Tuturor creditorilor ale căror creanțe vor fi fost contestate de debitor, lichidator sau de un alt creditor li se va comunica, prin notificare, termenul stabilit de judecătorul-sindic pentru ședința în care acesta va soluționa, deodată, printr-o sentință, toate contestațiile.

Termenul nu va putea depăși 20 de zile de la emiterea notificării.

Art. 98. — După ce toate contestațiile la creanțe vor fi fost soluționate, judecătorul-sindic va înregistra la tribunal și va avea grijă să fie afișat la ușa acestuia un tabel cuprinzând toate obligațiile debitorului, arătând suma, prioritatea și situația — garantată sau negarantată — a fiecărei creanțe.

Art. 99. — Până la închiderea procedurii judecătorul-sindic sau oricare creditor poate contesta orice creanță sau rangul de prioritate din tabelul total de obligații, pe temeiul unei fraude sau al unei comportări necorespunzătoare a creditorului.

§ 3. Efectuarea lichidării

Art. 100. — (1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidator sub controlul judecătorului-sindic.

(2) Ea va începe de îndată după afișarea tabelului cuprinzând obligațiile, menționat la art. 98. Bunurile vor putea fi vândute în bloc — ca un ansamblu în stare de funcționare — sau individual.

(3) Lichidatorul poate angaja un expert contabil pentru a-l asista la stabilirea prețurilor bunurilor din averea debitorului.

Art. 101. — (1) În caz de necesitate sau de utilitate învederată a vânzării în bloc, judecătorul-sindic va desemna, după caz, un expert sau o comisie compusă din 3 experți dintre cei figurând pe tabelul tribunalului, care, în termen de cel mult 30 de zile, va depune un raport în care vor fi indicate, descrise și evaluate bunurile ce urmează a fi vândute împreună, precizându-se și sarcinile de care, eventual, sunt grevate, și vor fi propuse modalitățile de vânzare.

(2) Dacă judecătorul-sindic va avea obiecțiuni la cuprinsul raportului, îl va înapoia comisiei de experți, care va trebui să îl prezinte, refăcut, în termen de 15 zile.

(3) Dacă judecătorul-sindic va fi de acord cu cuprinsul raportului, îl va supune, de îndată, votului adunării creditorilor. Dacă adunarea creditorilor îl va aviza favorabil, prin votul tuturor creditorilor cu creanțe garantate și cu majoritate simplă, ca valoare a creanțelor, a creditorilor chirografari, judecătorul-sindic va da, printr-o încheiere, dispoziție lichidatorului să efectueze actele și operațiunile de lichidare, în condițiile propuse prin raport.

Art. 102. — (1) Imobilele vor putea fi vândute direct, în urma propunerii lichidatorului, aprobată de judecătorul-sindic.

(2) Propunerea lichidatorului va trebui să identifice imobilul prin situația de pe teren și prin datele din registrele de publicitate imobiliară și să arate sarcinile de care este grevat. Înainte de a fi supusă judecătorului-sindic propunerea va fi notificată debitorului și creditorilor cu garanții reale asupra bunului, care își vor putea formula obiecțiunile în termen de 10 zile de la primirea notificării.

(3) Judecătorul-sindic va analiza, deodată, în termen de 15 zile, obiecțiunile într-o ședință la care vor fi citați lichidatorul, debitorul și creditorii cu garanții reale asupra bunului, și le va soluționa printr-o sentință.

(4) Sentința judecătorului-sindic va fi notificată celor menționați la alin. (3), dacă nu vor fi dat urmare citării, afișată la imobilul care urmează să fie vândut și publicată în două ziare locale de largă difuzare.

(5) Vânzarea va putea fi făcută, sub sancțiunea nulității, numai după 20 de zile de la data ultimei publicații în ziar.

Art. 103. — Veniturile obținute din administrarea clădirilor sau a altor bunuri ale averii debitorului vor fi depuse în contul averii acestuia și vor fi împărțite creditorilor în același timp cu prețul obținut din vânzarea acelor bunuri.

Art. 104. — Valorile mobiliare vor fi vândute în condițiile Legii nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori*).

Art. 105. — Lichidatorul va încheia contracte de vânzare-cumpărare; sumele realizate din vânzări vor fi depuse în contul prevăzut la art. 4 alin. (2) și recipisele vor fi predate judecătorului-sindic.

Art. 106. — (1) Fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, constituite ca ipoteci sau ca alte garanții reale în favoarea creditorilor, vor fi distribuite în următoarea ordine:

1. taxe, timbre și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestor bunuri, precum și plata retribuțiilor persoanelor angajate în condițiile art. 22;

2. creanțele creditorilor garantați, cuprinzând tot capitalul și dodânzile.

(2) În cazul în care sumele realizate din vânzarea acestor bunuri vor fi insuficiente pentru plata în întregime a respectivelor creanțe garantate, creditorii vor avea, pentru diferență, creanțe chirografare care vor veni în concurs cu cele prevăzute la art. 108 pct. 9 și vor fi supuse dispozițiilor art. 37. Dacă după plata sumelor prevăzute la alin. (1) rezultă o diferență în plus, aceasta va fi depusă, prin grija lichidatorului, în contul averii debitorului.

*) Legea nr. 52/1994 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 11 august 1994.

(3) Un creditor cu creanță garantată este îndreptățit să participe la orice distribuire de sumă, făcută înaintea vânzării bunului supus garanției lui. Sumele primite din acest fel de distribuiri vor fi scăzute din cele pe care creditorul ar fi îndreptățit să le primească ulterior din prețul obținut prin vânzarea bunului supus garanției sale, dacă aceasta este necesar pentru a împiedica un astfel de creditor să primească mai mult decât ar fi primit dacă bunul supus garanției sale ar fi fost vândut anterior distribuirii.

§ 4. Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării

Art. 107. — La fiecare 3 luni, calculate de la data începerii lichidării, lichidatorul va prezenta judecătorului-sindic un raport asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și un plan de distribuire între creditori. Raportul va prevedea și plata retribuției sale și a celorlalte cheltuieli, menționate la art. 108 pct. 1. Judecătorul-sindic poate prelungi cu cel mult o lună termenul pentru prezentarea raportului și a planului de distribuire. Planul de distribuire va fi înregistrat la grefa tribunalului și lichidatorul va notifica aceasta fiecărui creditor. Câte o copie de pe raport și de pe planul de distribuire vor fi afișate la ușa tribunalului. Oricare creditor poate formula obiecțiuni la raport și la plan în termen de 10 zile de la afișare. Între 20 și 30 de zile de la adresarea notificării către creditori judecătorul-sindic va ține, cu lichidatorul, cu debitorul și cu creditorii, o ședință în care va soluționa, deodată, prin sentință, toate obiecțiunile.

Art. 108. — Creanțele vor fi plătite, atât în cazul lichidării unor bunuri din averea debitorului pe bază de plan, cât și în cazul falimentului, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea debitorului, precum și plata retribuțiilor persoanelor angajate în condițiile art. 9, art. 17 alin. (1), art. 21 și ale art. 22, sub rezerva celor prevăzute la art. 69 alin. (3);

2. creanțele reprezentând creditele, cu dobânzile și cheltuielile aferente, acordate de bănci în perioada de reorganizare, precum și creanțele rezultând din continuarea activității debitorului, în condițiile art. 74;

3. creanțele izvorâte din contracte de muncă, pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

4. creanțele statului provenite din impozite, taxe, amenzi și din alte sume ce reprezintă venituri publice, potrivit Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice*);

5. în condițiile art. 106 alin. (3), creanțele garantate cu garanții reale asupra bunurilor;

6. creanțele reprezentând sumele datorate de către debitor unor terți în baza unor obligații de întreținere, alocații pentru minori sau de plată a unor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

7. creanțele reprezentând sumele stabilite de judecătorul-sindic pentru întreținerea debitorului și a familiei sale, dacă acesta este persoană fizică;

8. creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, precum și din chirii;

9. alte creanțe chirografare.

Art. 109. — (1) În cazul în care valoarea bunurilor din averea debitorului este mai mică decât valoarea creanțelor prevăzute la art. 108 pct. 4, judecătorul-sindic va autoriza statul să își exercite drepturile potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 11/1996**) privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare.

(2) În urma vânzării bunurilor potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 vor fi plătite mai întâi sumele de bani prevăzute la art. 108 pct. 1, aferente procedurii lichidării pe bază de plan sau a falimentului.

Art. 110. — Sumele de distribuit între creditori în același rang de prioritate vor fi acordate proporțional cu suma alocată pentru fiecare creanță, prin tabelul menționat la art. 98.

Art. 111. — Creditorii ale căror creanțe au fost prezentate tardiv, dar nu mai târziu de închiderea lichidării, vor lua parte la distribuire în mod proporțional, numai din sumele eventual rămase după plata creanțelor înregistrate în termen.

*) Legea nr. 72/1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 17 iulie 1996 și a fost modificată prin Legea nr. 189/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 22 octombrie 1998, și prin Legea nr. 81/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 17 mai 1999.

**) Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996. Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 a mai fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 7/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 29 ianuarie 1997 (aprobată prin Legea nr. 98/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 25 iunie 1997), prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 30 august 1997 (aprobată și modificată prin Legea nr. 258/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 30 decembrie 1998), prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 22 septembrie 1998, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 25 martie 1999, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 30 iunie 1999.

Art. 112. — În cazul în care bunurile care alcătuiesc averea unei societăți în nume colectiv sau în comandită nu sunt suficiente pentru plata creanțelor, înregistrate și verificate, împotriva societății, judecătorul-sindic va putea proceda la executarea silită împotriva asociaților cu răspundere nelimitată.

Art. 113. — Cu ocazia distribuirilor parțiale următoarele sume vor fi consemnate:

1. sume proporționale, datorate creditorilor ale căror creanțe sunt supuse unei condiții care nu s-a realizat încă;

2. sume proporționale, datorate proprietarilor de titluri la ordin sau la purtător și care au originalele titlurilor, dar nu le-au prezentat;

3. rezervele destinate să acopere cheltuielile viitoare ale averii debitorului.

Art. 114. — Pentru creditorii cu creanțe înscrise în tabelul de creanțe, cărora li s-au alocat sume numai parțial, sau cu creanțe sub condiție și care au luat parte la distribuire, sumele convenite vor fi păstrate la bancă, într-un cont special de depozit, până ce situația lor va fi fost lămurită.

Art. 115. — (1) După ce bunurile din averea debitorului vor fi fost lichidate și toate contestațiile cu privire la creanțe vor fi fost soluționate, lichidatorul va supune judecătorului-sindic un raport final împreună cu un bilanț general; copii de pe acestea vor fi comunicate tuturor creditorilor și debitorului și vor fi afișate la ușa tribunalului. Creditorii pot formula obiecțiuni la raportul final în termen de 10 zile de la afișarea lui. Între 20 și 30 de zile de la comunicarea copiilor către creditorii și debitorul judecătorul-sindic va ține, cu lichidatorul, cu debitorul și cu creditorii, o ședință în care va analiza obiecțiunile la raport, în vederea aprobării lui printr-o sentință sau, dacă nu vor fi fost obiecțiuni, printr-o încheiere.

(2) Creanțele care la data înregistrării raportului final vor fi încă sub condiție nu vor participa la vreo distribuire.

Art. 116. — După ce judecătorul-sindic aprobă raportul final al lichidatorului acesta va trebui să facă distribuirea finală a tuturor fondurilor din averea debitorului. Fondurile nereclamate în termen de 90 de zile de către cei îndreptățiți la ele vor fi depuse de către lichidator la bancă, în contul averii debitorului, iar extrasul de cont, la tribunal. Ele vor putea fi folosite în condițiile art. 4 alin. (3).

§ 5. Închiderea lichidării

Art. 117. — (1) O procedură de lichidare judiciară va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea debitorului vor fi fost distribuite și când fondurile nereclamate vor fi fost depuse la bancă. În urma unei cereri a lichidatorului judecătorul-sindic va da o încheiere, închizând procedura. Încheierea va fi comunicată în scris debitorului, tuturor creditorilor și camerei de comerț și industrie teritoriale.

(2) O procedură de reorganizare sau de lichidare judiciară pe bază de plan va fi închisă în urma îndeplinirii unui plan confirmat sau la cererea celui care l-a propus. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine lichidare, aceasta va fi închisă în conformitate cu prevederile alin. (1).

Secțiunea a 7-a

Închiderea procedurii

Art. 118. — În orice stadiu al procedurii judecătorul-sindic poate da o încheiere de închidere a procedurii, dacă constată că bunurile existente nu sunt suficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și nici un creditor nu se oferă să avansese sumele corespunzătoare.

Art. 119. — Judecătorul-sindic va da o încheiere de închidere a procedurii chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, dacă creanțele vor fi fost complet acoperite prin distribuirile făcute.

Art. 120. — Dacă la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor privind creanțele judecătorul-sindic constată că nu s-a depus vreo cerere, va da o încheiere de închidere a procedurii.

Art. 121. — Închiderea procedurii va fi notificată de judecătorul-sindic debitorului, tuturor creditorilor și camerei de comerț și industrie teritoriale. În termen de 10 zile de la primirea notificării cei interesați vor putea formula obiecțiuni, pe care judecătorul-sindic le va soluționa, deodată, printr-o sentință, într-o ședință ținută în termen de cel mult 30 de zile de la emiterea notificării.

Art. 122. — Prin închiderea procedurii judecătorul-sindic, administratorul/lichidatorul și toate persoanele care i-au asistat sunt descărcați de orice îndatoriri sau responsabilități cu privire la procedură, debitor și averea lui, creditorii, titularii de garanții, acționarii sau asociații.

Art. 123. — (1) Prin închiderea procedurii debitorul va fi descărcat de obligațiile pe care le avea înainte de deschiderea ei, însă sub rezerva de a nu fi găsit vinovat de bancrută frauduloasă sau de plăți ori transferuri frauduloase; în astfel de situații el va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea vor fi fost plătite în cadrul procedurii.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică debitorilor care în ultimii 5 ani au fost supuși prezentei procedurii și au beneficiat de dispozițiile acestui alineat. Față de acești debitori fiecare creditor își va păstra dreptul la plata restului creanțelor sale, potrivit dreptului comun.

CAPITOLUL IV

Răspunderea membrilor organelor de conducere

Art. 124. — (1) Tribunalul poate dispune ca o parte din pasivul societății pe acțiuni sau al societății cu răspundere limitată, ajunsă în încetare de plăți, să fie suportată de către membrii organelor de conducere — administratori,

directori, cenzori — care au contribuit la ajungerea societății în această situație, prin una dintre următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele societății în folosul propriu sau în cel al unei alte societăți;

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea societății;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea în mod vădit societatea la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul societății sau au mărit, în mod fictiv, pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura societății fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.

Art. 125. — Sumele depuse potrivit art. 124 alin. (1) vor intra în averea debitorului și vor fi destinate, în caz de reorganizare, completării fondurilor necesare în vederea continuării activității debitorului, iar în caz de lichidare, plății datoriilor.

Art. 126. — În vederea luării măsurilor prevăzute la art. 124, tribunalul poate fi sesizat de către judecătorul-sindic, de către oricare dintre creditori, de camera de comerț și industrie teritorială sau se poate sesiza din oficiu, pe baza datelor din dosarul cauzei, și va dispune măsuri asigurătorii.

Art. 127. — Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art. 124 alin. (1) se efectuează potrivit Codului de procedură civilă.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 128. — Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă și ale Codului comercial român.

Art. 129. — Exercițiul acțiunilor sau, după caz, efectuarea procedurilor prevăzute în prezenta lege se suspendă față de debitorii — societăți comerciale cu capital majoritar de stat — pentru care Guvernul a instituit sau va institui proceduri speciale de supraveghere financiară, pe perioada cât acestea se află sub incidența acestor proceduri.

Art. 130. — Procedura aplicabilă regiilor autonome pentru insolvabilitate se va stabili prin lege, în acord cu regimul general al proprietății publice.

Art. 131. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României și se aplică la 60 de zile de la data intrării ei în vigoare*).

(2) Pe data aplicării prezentei legi se abrogă:

— art. 695—888 (Cartea a III-a — Despre faliment) și art. 936—944 (Dispozițiuni speciale de procedură în materie de faliment) din Codul comercial român;

— art. 34—38 (Dispozițiuni relative la faliment) din Regulamentul pentru punerea în aplicare a Codului comercial român, publicat în Monitorul Oficial nr. 126 din 10 septembrie 1887.

Art. 132. — Procedurile falimentare deschise până la data punerii în aplicare a prezentei legi vor continua să fie administrate și lichidate potrivit dispozițiilor Codului comercial român.

*) A se vedea și datele de intrare în vigoare a actelor normative modificatoare.

RECTIFICARE

În Hotărârea Guvernului nr. 954/1999 privind alocarea din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 1999 a unei sume pentru completarea fondurilor financiare necesare în vederea realizării lucrărilor de la Așezământul bisericesc românesc din orașul Ierihon, Israel, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 17 noiembrie 1999, se face următoarea rectificare:

— la art. 1, în loc de *Biserica Ortodoxă Română* se va citi *Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române*.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 64690427282 Banca Comercială Română — S.A., sectorul 5.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro